

Svar (30/1 97)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Regeringen agter ikke at gennemføre ændringer, som vil forrykke balancen mellem ejer- og lejerboligsektoren, jf. min besvarelse af S 1092.

Det fremgår heraf, at forslaget til en reform lægger op til en dæmpning af væksten i boligstøtten, ikke til nedskæringer. De, der har de største indtægter, vil komme til at betale mere selv, men der vil stadig være en realindkomstfremgang.

Sammenhængende hermed har regeringen heller ingen umiddelbare planer om at skærpe ejerboligbeskatningen.

Det er regeringens opfattelse, at evt. fremtidige ændringer i de økonomiske vilkår for såvel ejere som lejere må ses i en helhed, så der er sikkerhed for, at balancen mellem de to sektorer også fastholdes fremover.

Jeg kan i øvrigt henvise til boligministerens mundtlige besvarelser den 15. januar 1997 i Folketinget af spørgsmål S 274 og S 275 stillet af Keld Albrechtsen (EL).

Spm. nr. S 1209

Til boligministeren (24/1 97) af:

Villy Søvnald (SF):

»Mener ministeren, at man i Københavns og Frederiksberg Kommuner lever op til ældreboliglovens ånd og bogstav om ... at der i nødvendigt omfang tilvejebringes boliger, der kan udlejes til ældre og personer med handicap, som har særligt behov for sådanne boliger«, når disse kommuner lader 29 ældre senildemente medborgere indlægge på både åbne og lukkede psykiatriske sengeafsnit som følge af mangel på ældreboliger?«

Begrundelse

Ifølge svar på spørgsmål 37/97 i Københavns Borgerepræsentation, dateret den 23. januar 1997, ligger der pr. 17. januar 1997 29 ældre senildemente medborgere på lukkede og åbne psykiatriske sengeafsnit i HS-området, mens de venter på en ældrebolig. Dette mener spørgeren dels ikke kan være i tråd med § 1 i ældreboligloven, dels ikke kan være rimeligt, da de ikke er psykiatriske patienter.

Svar (3/2 97)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg finder det beklageligt, at det ikke har været muligt for København og Frederiksberg Kommune i tilstrækkeligt omfang at have tilvejebragt de nødvendige ældreboliger, som det nævnte eksempel på indlæggelse af 29 senildemente på psykiatriske sengeafsnit viser, at der er behov for.

Hensigten med ældreboligloven, der nu er blevet afløst af lov om almene boliger m.v., har været at give den enkelte kommune mulighed for at tilvejebringe et varieret udbud af boliger for ældre og personer med handicap. Plejeboligreformen, som trådte i kraft den 1.1.1996, har ligeledes til hensigt at give kommunerne yderligere incitament til at tilvejebringe ældreboliger i form af plejeboliger for særligt plejekrævende personer. Det har således været hensigten med såvel ældreboligloven og plejeboligreformen, at skabe et godt grundlag for at ældre – herunder senil demente ældre – ikke behøver at blive indlagt på psykiatriske afdelinger, såfremt dette ikke er begrundet i en lægefaglig vurdering.

For at opnå størst mulig fleksibilitet og decentralisering i ældreboligpolitikken, er det den enkelte kommunalbestyrelse, der træffer beslutning om, hvor mange boliger, der skal bygges i kommunen, på baggrund af kommunalbestyrelsens vurdering af, hvilket antal boliger der skønnes at være nødvendigt. Jeg har således ikke mulighed for at pålægge én eller flere kommuner at opføre et vist antal ældreboliger.

I forbindelse med den konkrete sag kan jeg afslutningsvis oplyse, at der i København og Frederiksberg kommuner indenfor de seneste 5 år er etableret i alt godt 3.400 ældreboliger enten ved nybyggeri eller ombygning.

Spm. nr. S 1138

Til miljø- og energiministeren (20/1 97) af:

Bodil Thrane (V):

»Vil ministeren redegøre for udviklingen i amtsrådenes økonomiske forhold i forbindelse med oprydningen af affaldsdepoter og særligt redegøre for forholdet mellem de beløb, som amterne har anvendt på oprydning, og størrelsen af de øremærkede bloktilskudsmidler?«